

Xalet del passatge de Sant Julià número 3

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Passatge de Sant Julià, número 3
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.447200380908
Longitud: 2.0784410848362
UTM Est (X): 423021
UTM Nord (Y): 4588812

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 867
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle: XX
Any: 1929
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 3189314DF2838A0001IL
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 05/10/2024 - 17:02
Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dv., 30/01/2026 - 15:51

Descripció

Xalet d'estil eclèctic construït l'any 1929. Consta tan sols de planta baixa. La teulada, perpendicular a la façana, és a dos vessants i amb teula àrab.

La façana principal presenta una composició simètrica a partir de tres obertures. Al centre hi ha el portal d'entrada, amb llinda recta. A cada costat té una finestra, també amb llinda recta i persianes de llibret. La façana és arrebossada i pintada de blanc. Damunt de cada obertura hi ha un espirall de ventilació del sostremort. El ràfec és un fris motllurat, i la façana és coronada amb un pinyó de mitja circumferència.

Història

Aquest xalet es va construir l'any 1929.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

